Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25991
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Sed certe hæc est m̃ i pte da
ta et aperta mme ut totũ ad
ebuã dñe gre quia sic dic
aug. in lib. de gra et lib. arbi
to. Non solũ voluntas bona sed
etiã cogitacio bona est a deo
et est donũ dei. Sed dicit ij. Cor.
iij. Non sufficientes sumus co
gitare ad aliq̃ quasi ex nob.
sed sufficientia nra ex deo. E
et ideo q̃ dicit hec hæc est m̃ nõ
solũ refertur ad spem et consol
acõnis p̃missione et exhi
bicõm que utq; sine dubio
a deo et in gra dei est sed etiã
ad mediã et recordacõm p̃
dicam que similr est donũ
dei. Est ig sensus tal' sp̃
p̃missio hæc est m̃ ad cõsola
cõm et ipsa consolacio ad con
fortacõm et hoc continua iniõr
dinacio spiritus p̃missionis et cõsola
cõis et pseuerancie ad cõfirma
cõm. Et sic id est in mito p̃ gratiã
quia multiplicacõnes tuas
exhilarauerunt animam meam. Ego p̃z q̃ qui mul
tiplicacões dei non exequuntur
i.e. an ora nõ recognoscunt. n. ad
tendunt. n. expectant in tribula
cõnib. et tempũ cõib. sed solã
spiã lib. acõm ab eis ut sic ea
res non in dno sed in se ipsis
et cum alys reddat. nõ m̃en
p̃dicam spem d. dñe p̃missiõ
et pacia et d. dñe cõsolacõe
Vñ not. q̃ ad sp̃ ut aliquis
mea p̃ gratiam p̃dicam spem et cõ
solacõm tria requirunt. Primo memoria
i. recordacio et recognicio dñor.
indicior. p̃q̃ recognoscat tribulato
se p̃ meritis adeo quasi ista
pati. sed ut pletur. ut excessa
quinis iniq. ut pacia i. cõpma
tionis repugnicia et meritis ex
tollencia et augeat mitii et
corona vñ dic supra. Memor
fui indicior. tuor. et cõsolatio
sum. Secundo ij. exercitacio i. diligens
et intenta dilcio iustificacõr
p̃dicar. sed cõpassionis earnis a
reluctacõne et repugnicia et
mentis ab extollencia et p̃ ad
nis p̃ patiam et exaltacõnis
ad pseuerancia et coronã. Sed i. q.
tertio ij. Tym. ij. Si cõpatim et cõ
regnabimus ij. devota oro et lor.
ipm continuacõ ad dolor. ij.
Dñm instante vigilantes
in ea. Sic aut oranis instacia
necessaria et vtil' est ad iste
tridum p̃dicam cõsolacõm et
sbuencõm dñe ad pseuer.
dñi quia sic d. aug. de gra et
lib. arbitio. Que gre fac ut he
amus fidem p̃ quia rogando ipse
tram. ut q̃ iubem facere valeam.
Jdeo iubet dñs nos aliq̃ facere
que ex nb. nõ possumus ut dilcam
et nouimus quid ab illo petere de
beamus. Jdeo ad dei gram pti
net ad fides oranis et tollencia
passionis et pseuerancia obtinendis